

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Dies

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

instruere monumenta, quam facere artificem. Vnum & experientiam dominari in artibus, neque esse vllam disciplinam, in quam non peccando discatur. Nam vbi quid perperam administratum esset improperè, vtratur quod fefellerat, illuminatque rectam viam docentis magisterium.

Exercitatio est assiduus vsus consuetudoque rei alicuius tractandæ. Cic. lib. 1. de Oratore. Exercitatio quedam suscipienda. Est autem magni laboris quem plerique fugimus, caput, quamplurimum scribere: Stylus optimus & præstantissimus dicendi effector ac magister, &c. Neque iniuria: nam si subitam & fortuitam orationem commentatio & cogitatio facile vincit, hanc ipsam profecto assidua ac diligens scriptura superabit.

Dialectica est via atque ratio, qua & de omni questione proposta, probabili argumentatione possumus differere: & nihil repugnans, si quid in disputationibus defendamus, asserimus. lib. 1. Top. cap. 1.

Cum ratio Dialectica quædam sit indagatrix, ad omnia omnium rerum quæ via & ratione progrediuntur, principia viam aperit: Sed hæc tum demum perfecta in nobis erit ratio, cum id accidet nobis, quod ijs, qui arte rhetorica, medicina, æterisque facultatibus sunt præditi, id est, cum ex ijs, quæ commodè ad rem propositam adhiberi possunt, efficiemus, quæ volumus. lib. 1. Top. c. 2.

Dialectica percontatrix est, & totam vim habet ab interrogatio- ne. lib. 1. de Reprehens. Sophist. c. 11.

Ego ita sentio ad hanc artem quam hoc loco docere institui, satis esse eundem quandam ac simplicem rerum singularum habere cogitationem. lib. 1. Top. c. 1.

Perpicuum est Dialectici esse notatos habere omnes locos, vnde reprehensiones ex communibus constantes ducuntur cuiuscunque generis illæ sint, hoc est, siue veræ, siue in speciem tantum reprehensiones sint. Itemque siue Dialecticæ tantum esse videantur: aut verò ex eo rationum genere, quæ examinandæ & excutiendæ alterius eruditionem adhibentur. lib. 1. de Reprehens. Sophist. cap. 8.

Dialectica cum omnibus scientiis communicat, & si qua est alia scientia generalis, quæ communia proloquia demonstrare contendat. lib. 1. Demonstr. c. 8. T. 27.

Aliarum artium nulla de contrariis ratiocinatur: sed Dialectica & Rhetorica id solum faciunt. libro 1. Rhetoricarum ad Theodectem. cap. 1.

Dialectica in ijs periculum facere solet, quæque philosophia cognoscit. lib. 1. Metaph. c. 2.

Dialecticus nullum certum genus habet in quo quasi in subiecto sibi proprio versetur: nec villa in re demonstrationes adhibet: neque talis est artifex, qui omnium rerum considerationem suscipiat. lib. 1. de Reprehens. Sophist. c. 11.

Dialectica ad tria conducitur, quorum primum exercitatio est. Alterum congressus & colloquia: Tertium philosophiæ scientia. lib. 1. Top. cap. 2.

ΑΡΟΡΗΤΗΣΟΜΑΤΑ

Antisthenes dicere solebat, Contradictentem doceri oportere, non contradicendo compescere. Dialecticæ igitur, si docendi ratio est, artis fines transgrediuntur, qui tantum rixantur. Nam neque infans, si vicissim insanat, aliquis medebitur. Stobæus serm. 80.

Diogenes, quicquid per se turpe non esset, id ne in publico quidem dicebat esse turpe. Hunc igitur in modum ratiocinabatur: Si prandere malum non est, nec in foro prandere malum est: sed prandere nihil mali est, ergo nec in foro prandere malum est. Hactenus tolerari poterat Cynicus syllogismus. Verum quis ferat similiter colligentem, exonerare ventrem, aut reddere lotium, aut habere rem cum vxore, aut exuere vestes, malum non est: ergo in publico malum non est? Probris viris vbi que placet verecundia. Laertius, lib. 9.

Zeno Dialecticorum artes iustis mensuris comparabat, quæ non triticum, nec aliud quidpiam alicuius pretii, sed paleas & stercorea metiuntur. Stob. serm. 80.

Idem, Rhetoricam palmæ, Dialecticam autem pugno similem esse dicebat, eo quod latius loquerentur, Rhetores, Dialectici autem compressius. Cicero lib. 2. de Finib. Et Orat. de Brut. Quint. lib. 2. cap. 21.

Idem, quum iam in artibus non vulgariter profecisset, attamen in Dialecticis plurimum exercere se ipsum præcipuè voluit. Verum cum pecunia, vt satis faceret præceptorum Dialecticæ, desisset: clam per posticum in auditorium Ptolemonis professoris eius artis irrepsit, vt legentem audiret, quem dum Polemon forte vidisset: Sat videro, inquit, te furari ea dogmata, vt aliis postea merce de vendas. Laudandum est Zenonis ardens ad Dialecticæ studium, in qua ad eum profecit, vt multa etiam arti adiecerit. Vnde Laert. libro 7. capite 1.

Idem, quum illi Dialecticus quidam in sermone, quem illi præcipuè, id est metentem appellat, ostendisset septem species Dialecticæ: rogauit, quantum peteret mercedis a discipulis? potenter et

centum nummos, dedit ducentos. Tanta erat in hoc Dialecticæ cupiditas. Laert. l. 4. c. 1.

Chrysippus ad Dialecticum quendam, Cleanthes in sophismatibus obstrepentem: Define, inquit, serua in pertinentibus auocare: sed nobis iunioribus ista proposita sapientissimus, Dialecticæ studium magis spectantem exercitatione indigentes, quam senes grauios, quibus

Laert. l. 7. c. 3.

Arceflaus Dialecticos aiebat similes esse ludæis non sine delectatione decipiuntur. Stob. serm. 80.

Carnæades Dialecticam inquit quæbat Polypos similes nim Polypus cyrros suos auctos deuorat: ita Dialecticæ riores factos, suas quoque opiniones refutant. Stobæus circa crassas plurimas occupantur. Stob. serm. 80.

Cleanthes interrogatus, cur inter veteres cum sophisti essent, plures tamen quam vnus clari euasit respondit, tuæ quidem res ipsa exercebatur: multas bis est discipatio. idem.

Theocritus ad Dialecticum quendam acriter et respondens istud Homeri repetit:

Quis vnum pererat inter homines, deique Demonax ad Agathoclem Peripateticum sacrum lulum & primum esse Dialecticorum: Si solus, inquit, esse potest? ille primus, qui solus? Erasim. lib. 3. apophthegm.

SIMILITVDINE.

Augustini, tanquam si quispiam dare volens mandandi, moneret, non esse leuandum pedem posteriorum, fuerit priorem: deinde minutim, quem admodum & populium cardines oportet mouere, describat: nec aliter ambulari potest, sed facilius homines habulant, quam animaduertunt, cum faciunt, aut incedunt: Qui autem ambulare non possunt, multo magis quæ nec experiendo possunt attendere. Itaque plerumque geniosius videt, non esse ratam conclusionem, quam capit, tardus autem non eam videt, sed multo magis præcipitur. lib. 3. c. 37. de doctrina Christiana.

Ambrosii, omnem heretici vim venenorum Dialecticæ arte constituunt, quæ philosophorum sententias astruendi vim habere, sed studium destruendi: sed magis complicitur Deo saluum facere populum suum: Deum in simplici fidei est, non in contentione sententiarum. fide ad Gratianum. c. 1.

Aristonem. Vt viarum luttum inquit cum firalios contententes proferunt: Sic Dialectica, cum parum proficit, inuadit mentis incautos adoritur. Apud Stobæum serm. 80.

Ut arancatum telæ subtile licet sint, plane tacta, inuadunt: Sic Dialectici licet subtiliter de rebus disputent, tamen nisi fucum ostendunt. Apud Stob. serm. 80. Carnæades, quem admodum polypus cyrros suos deuorat: Ita Dialecticus doctior factus, suas quoque opiniones

lib. 9. Clistomachi, quem admodum Luna crescens accretione temporis se, mutat: sic Dialecticus mutat, concedendo se flectit. ibid.

Thriueri, Grammaticus, qui Dialecticam ignocentem fistulæ, quæ articulis aut notis caret. In apoph. 121.

Dialecticus qui res nescit, in anior Mulico, qui nocturnis calami molis discrimina numerat, & carminum materiam decidit. Vt cementarii fabri ad perpendicularum, ita oporlingimus ad amulum Dialecticam. In apoph. 139.

Vide Disputatio.

Dies.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Dies, ἡ ἡμέρα, ἡ ἡμέρα, est præsentia Solis, quæ sic sicut nox, tot sub terris. Isidor. Origin. lib. 1. cap. 1. Iom, dies, lux diei: spatium viginti quatuor horarum, quod a vespera usque ad sequentis diei vesperam pertinet. Hebræorum. In plurali numero Iameth. Dies, Dies, V. antepen. Iomam, dies continuus. Psal. 1. c. 24. Longa dies, id est, longum tempus. Dies continens sequentem diuiditur in multas partes. 1. media continens 2. Gallicinium. Contincinium. 4. Diluculum. 5. Mar. 7. Occiduum tempus. 8. Diei nouissimum tempus.

Quid. 2. Trist.

Sed solet interdum fieri placabile Numen: Nix solet pulsa candidus ire dies.

Quid. 17. Trist.

Si numeres anno Solem, & nubila tota, Inuenies nris dum sapio esse idem.

Sen. Oed.

Aditum nocendi perfido praestat dies.

Virg. ii. En.

Aurora interea miseris moribus aeternam Extulerat lucem, referens opera atq; labores.

SCRIPTORES.

De diebus, horumque variis attributis, vide Isidorum lib. 5. ca. 30. Origen. Plin. lib. 2. c. 19. & 77. Polydorum. Verg. l. 2. c. 8. Collium lib. 3. c. 2. Rufus Plin. cap. 79. l. 2. Alexand. ab Alexand. l. 4. c. 20. Macrobi. Saturn. l. 1. c. 3. Plut. probl. Rom. 84. Cal. Rhodig. l. 15. c. 23. Lucret. lib. 3. Pontan. l. 4. de stellis.

Vide, Caelum.

Differentia.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

DIFFERENTIA, Graece διαφορα, s. διαφωρα; differo dicitur. Est autem differentia, qua species abundat a genere, sec. Arist. lib. Praedicam.

Differentia est, quod praedicatur de pluribus differentibus specie in eo, quod quale, sec. Arist.

Differentia est, qua differunt a se singula, ut ibidem.

Differentia est, quod genus ad esse, scilicet specificum conducit, & quod est pars eius, quod est esse rei, id est, essentiae, ibidem.

Differunt autem individua ab individuis septem modis, Ver-

Forma, figura, locus, tempus, cum nomine, sanguis, Patria sunt septem, quae non tenent unum, & alter.

Differentia est, quae cum genere constituit certam speciem, & de specie praedicatur in quaestione. Quale sit: ut rationale cum animali constituit speciem, videlicet hominem, & ostendit qualis sit species. Duplex autem sunt differentiae. Quaedam sunt generales, ut sententiae, quae multis speciebus conueniunt. Quaedam sunt specificae, & vltimae, quae vni tantum speciei conueniunt, ut, rationale.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Differentia communiter, proprie, & maxime proprie dicitur. Porphy. c. 4.

Aliud ab alio differre communiter dicitur, quod sumptim vnde- cunque discrimine, vel a se differt, vel ab altero, ibid.

Proprie inter aliqua interest, cum alia affectio vel accidens: id quod eius fundamentum non potest, dissimilitudinem facit, ibid.

Plurimum differt perfecta differentia. Metaphysic. lib. 1. g. cap. 4. T. 14.

Differentia dicuntur, quae diuersa sunt, etiam si idem aliquid sunt, dummodo non numero, sed aut specie, aut genere, aut analogia: praeterca, quorum aliud genus est atque diuersum: & contraria quae in essentia diuersitatem habent. Metaphysic. lib. 4. cap. 9. T. 15.

Distinctiones maxime propriae corporum sunt eae, quae ex proprietatibus, operibus, & vi sumuntur. Lib. 3. de Calo. c. 8. T. 77.

Communis differentiae cum forma, per aquae communio est. Hoc est etiam eis commune est, quod semper adfuit eis, quibus inferiorum conuenit communicatio. Porph. c. 12.

Neq; omnis differentia allam rem efficit: quando quidem multae sunt inter ea, quae specie non distinguuntur differentiae; quae nec in rei natura continentur, nec propter se insunt. Lib. 2. de Demoustr. c. 11. T. 20.

Genere differre dico, ut inter hominem & equum interest, Lib. 1. de Longitudine & breuitate Vera c. 4.

Illud intelligi par est, eos qui accuratius & subtilius differentiae perspicunt ac prosequuntur rationem, non quiduis eorum, quae separant, omnia, quae eidem generi tributa sunt in differentiarum numero habere: sed quod ad rem, eiusque vim aperiendam pertineat, quodq; sit pars rei: porph. c. 4.

Differentiae proprium est, plerumque in multis formis contineri. Porph. c. 12.

Differentia quidem ex his consequens est, quorum differentiae est, si vicissim retro non commoueat. Porph. c. 13.

Qualitatem omnis differentiae declarat. Lib. 6. Topicorum, cap. 3. loc. 23.

Ut nullum genus, sit differentia nulla in his numeratur: quae

Crepusculum vespertinum u. prima fax noctis. ... ab ortu Solis ad occasum. Dies festi, profesti, in ... Luna, quae Soli & splendore & magnitudine ... Mercurii, quem quidem candidum ... stella Iouis, & Phaeonem aiunt. ... Luciferum asserunt: quia inter om- ... stella Saturni, quae sexto oc- ... cursum suum, &c. Isid. Orig.

BIBLICI LOCI.

pro veritatis luce, i. ... Mat. 5. 1. Luc. 1. 5. Act. 5. 36. 2. Petri ... Heb. 5. 7. Dies Christi & Domini ... Luc. 17. 22. Ioan. 8. 56. Significat ... Cor. 1. 14. Philipp. 1. 6. 14. 23. ... 1. Thess. 5. 2. 2. Petri. 3. 10. ... 1. Cor. 16. 2. Apoc. 1. 10. pro eo die, qui a Paulo di- ... 1. Cor. 16. 2. 1. Thess. 5. 2. 7. Assumptus est au- ... 1. Cor. 16. 2. 1. Thess. 5. 2. 7. Assumptus est au- ... 1. Cor. 16. 2. 1. Thess. 5. 2. 7. Assumptus est au-

ROSTARYM DIETA.

Sen. Troad; Nulla dies Merore caret: sed noua fiet, uis. Causa ministrat. Tibullus 3. 6. Venit pater multos una serena dies.

POLYANTIA